

Az eddig józan tanár úr — legalább én így láttam — most mámorosodott meg csupán. Az ősi falut juttatták eszébe, a szülőföldet, amely küldte, s amelynek számadással tartozik. A munkát mindig a parasztösök kemény igyekezete szerint szabja magának, az ő józanságuk, akaratak a példa.

De benne munkál az ő szerénységük is, azért lesz nehéz a róla szóló sorokat becsempészni a lapba, amelynek immár főszerkesztője.

(Nyomdász barátaim, Priskin kolléga, segítsetek!)

ANNUS JÓZSEF

VASZY VIKTOR KIVÁLÓ MŰVÉSZ

Véletlen lehet, a sors különös játéka, hogy közvetlen pátriánk kultúrhistoriájának történelem hozta fordulón ő állt a kormánykeréknél. Ezért aztán véletlen lehet, de máttól visszapillantva szükségszerűnek látszik, hogy minden úgy történt, személyétől elválaszthatatlanul, vele törvényszerűen összefüggően, logikusan. 1945-től Szeged zenei életének főbb fejezetei együtt íródtak Vaszy Viktor életútjával, művészi karrierjével, pedagógiájával, szervező munkájával. Ennek a három esztendő híján három évtizednek jutalma a Kiváló Művész kitüntetés — az 1960-ban elnyert Erdemes Művész cím és az 1963-ban kapott Munka Erdemrend mellé —, amit felszabadulásunk ünnepén a Parlamentben vehetett át.

A hőskorszak ma már történelem. Vaszy Viktor Fricsay Ferenc boldog — és a háború szomorú — örökséget kapta és vette át Szegeden. Ő állt a karmesteri pultnál Beethoven és Kodály születésnapján, 1945. december 6-án, amikor esti koncerttel indult újra a hangversenyélet, majd néhány hónappal később, 1946. március 6-án ő dirigálta a színház Carmen előadását, amikortól a szegedi opera újjászületését datáljuk. A másik fordulópontra 1956. 1957-től dolgozik ismét Szegeden, most már megszakítás nélkül, s művészetének súlya, szervező ener-

giája azóta a város zenei életének újrászerezett presztízisében kamatozik. Az 1959-ben ismét megindult szabadtéri játékok vezéralakja, az 1969-ben alakult Szegedi Szimfonikus Zenekarnak — ebben a minőségében a vidék legnagyobb zenei együttesének — irányítója. Századunk muzikájának, kiváltképp Bartók és Kodály zenéjének egyik legkiválóbb hazai interpretátora, munkájára épül a szegedi hangversenyélet és operajátszás.

Az idén 69 esztendő mester ma is fáradhatatlan, előadói és szervező tevékenysége közben komponál — meg nem utolsósorban nevel. Énekesek, zenekari muzikusok egész sora indult és indul ma is Vaszy Viktor műhelyéből, nem egy közülük — világhírnévig jutott el. Mágikus hite, fanatizmus az igazi, a nagyszerű muzika emberformáló erejében hihetetlen energiával tölti fel nap mint nap. Ezért nem öregszik, az évek nyomtalanul múlnak el fölötte. Ilyen nagy a zene hatalma.

N. I.

KARDOS PÁL LISZT-DÍJAS

Kóruskoncertjeit minden alkalommal fel kell fedezni. A hallgató nyitott füllel elcsodálkozik és csendesen belesimul a hangok áttetsző kristálykupolájába — miközben évről évre más arcokat lát. A tagok jönnek, mennek, ahogy a tanárképző főiskola szeptemberenként befogadja, nyaranként útra bocsátja növendékeit, s a karvezetőnek marad az a néhány év, amit az iskola falai közt eltöltenek. Az énekesek változnak, a kórus nem, mert az iskola ugyanaz: Kardos Pál iskolája.

A Zeneműkiadónál 1969-ben megjelent Kórusnevelés, kórushangzás című könyvéért nívódíjat kapott kiváló szakember új szintre hozott Szeged zenei életébe. Jó tíz esztendeje, hogy a miskolci zeneművészeti szakiskola kórusával a legrangosabb díjat nyerte a debreceni nemzetközi versenyen, oda hagyta egykori sikerei színhelyét, hogy

a Tisza partján folytassa, amit abba-hagyott. A legkényesebb igényeket is kielégítő, európai rangú kórust szervezzen egy amatőrtársulathoz, iskolai énekkarból, melynek lehetőségeit a fluktuáció elég szűk keretek közé szorítja. Kardos Pál bebizonyította, hogy a pedagógia és a művészet közös műhelyében a zene leglényegesebb építőelemével, a tiszta hangzással csodálatos eredményeket lehet elérni.

Ez Kardos Pál és a Szegedi Tanárképző Főiskola női karának, közös sikereinek titka. A szegedi főiskola docense felszabadulásunk ünnepére Liszt-díjat kapott.

I. N.

Erdemes Művész címmel tüntették ki április 4-én Iványi József Jászai-díjas színművészt, a Szegedi Nemzeti Színház tagját.

*

SZERKESZTŐI ÜZENET

Nem közölhető írást küldtek: B. L. Hódmezővásárhely, F. L. Eger, B. J. Budapest, M. S. Kiskunfélegyháza, Cs. I. Eger, G. A. Szeged, P. Zs. Dévaványa, Cs. É. Pilisvörösvár, C. J. Budapest, P. J. Szeged, K. E. P. Békéscsaba, Sz. F. Zebegény, T. K. Laki-telek, K. G. Szeged, S. E. Szeged, B. G. Békéscsaba, M. I. Szeged, M. P. Szeged, L. F. Budapest, K. N. Szeged, V. J. Tótkomlós, K. I. Szolnok.

HÍREK

Szegedi összeállítást közölt Szép Szó című mellékletében március 24-én a Népszava. A város és a megye kulturális pillanatképét Havasi Zoltán készítette el; lapunk 25. évfordulójáról Ókrös László emlékezett meg. Két fiatal szegedi festőről (Zoltánfy Istvánról és Zombori Lászlóról) írt rövid bemutatást Tandi Lajos. Vers jelent meg az összeállításban Polner Zoltántól (a Tiszatájban bemutatott Ószabó Istvántól), Simai Mihálytól és Veress Miklóstól; tárcanovella Annus Józseftől, Mocsár Gábortól és Tóth Bélától.

*

Bensőséges szerkesztőségi összejövetelen búcsúztunk lapunk volt főszerkesztőjétől, dr. Havasi Zoltántól március 30-án. Dr. Koncz János és Forgó Pál hozta el s adta át a megyei pártbizottság illetékes osztályának köszönőlevelét, elismerését a kétéves eredményes munkáért. Vendégeink s a lap új főszerkesztője, dr. Ilia Mihály is hangsúlyozta: voltaképpen nem búcsúztunk el Havasi Zoltántól, számítunk arra, hogy könyvtári és tudományos munkája mellett továbbra is szentel időt a Tiszatájnak, mint szerző, „a laphoz közel álló” munkatárs.

Március 28-án került adásra a Magyar Televízió Tiszatájáról készült filmje, amelyet Bihari Sándor szerkesztő, Dobay Sándor operatőr és Oláh Gábor rendező forgatott. Az ötvenperces műsorban a szerkesztőség tagjain kívül több szegedi tró, a város kulturális életének vezetői, sőt gazdasági szakemberek is szóhoz jutottak. Ilyenformán az ország közvéleménye — vázlatos, ám meglehetősen széles — körképet kapott folyóiratunk kapcsán a táj életéről.

*

Kedves vendégeket fogadtunk április 13-án a Sajtóház klubjában. A Lengyel Kultúra igazgatója, dr. Stanisław Andrzej Sochacki és Robert Nowak, a lengyel nagykövetség munkatársa kíséretében látogatott el hozzánk négy krakkói költő: Wojciech Kawinski, Tadeusz Śliwiak, Tadeusz Nowak és Konrad Sutarski. (A két utóbbi alkotó szerepelt áprilisi lengyel összeállításunkban.) A találkozón tartalmas eszmecsere alakult a vendégek, a szerkesztő bizottság és az írócsoport jelenlévő tagjai között.